16/05/2020

“Της Σαμαρείτιδος”

/ Αγιορείτικα

Του +αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενου της Ι. Μ. του Εσφιγμένου

Ανατρεπτική η παρουσία του Χριστού στα μάτια των ανθρώπων της εποχής Του. Κάθε κίνηση, κάθε λόγος Του, διέλυε τις αγκυλώσεις που προκαλούσε η έχθρα και το μίσος μεταξύ τους. Η επαγγελία της αγάπης ανέτρεπε κάθε κατεστημένο. Δεν ήρθε να διαλύσει τον νόμο αλλά να τον συμπληρώσει.

«Ου συγχρώνται Ιουδαίοι Σαμαρείτες», δεν έχουν επικοινωνία οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτες, μισούνται μεταξύ τους. Να, ο Χριστός, όμως, που μιλά με την Σαμαρείτιδα. Δεν υπολογίζει το μίσος και την έχθρα που τους χωρίζει, αλλά, με αγάπη επικοινωνεί μαζί της.

Στην συνομιλία Του, με την Σαμαρείτιδα, αποκάλυψε την αιτία της παρουσίας Του στον κόσμο.

Ήρθε να ξεδιψάσει τον διψασμένο πνευματικά άνθρωπο. Το μίσος και η έλλειψη επικοινωνίας έφεραν την πνευματική ξηρασία.
Τι έλειπε απ’ την ζωή των ανθρώπων; Ο Χριστός! Γι’ αυτό λέει στην Σαμαρείτιδα: «Εγώ είμαι το ύδωρ το ζων, όποιος πιει από αυτό το νερό δεν θα διψάσει ποτέ».

Προσφέρει ως δώρο τον Εαυτό Του στον άνθρωπο για να τον ξεδιψάσει.
Είναι δώρο ο Χριστός στον άνθρωπο. Ένα δώρο το οποίο του το πρόσφερε ο Ίδιος ο Χριστός, όχι γιατί το άξιζε, αλλά γιατί τον αγαπούσε μοναδικά.
Είναι δώρο που ξεδιψά και ζωντανεύει.
Είναι δώρο και όχι δικαίωμα, όπως εσφαλμένα θεωρούν κάποιοι.

Το δικαίωμα αφορά στην ανταμοιβή για κάποιο πνευματικό έργο. Ποιος μπορεί να μιλήσει για δικαίωμα στον Χριστό, όταν μυστικά αναφωνούμε το «ιδού αναξίως προσέρχομαι!»

Ας αναλογιστεί ο καθένας μας, πόσες φορές λάβαμε αυτό το δώρο, τον Χριστό. Πόσες φορές ήπιαμε το «ύδωρ το ζων». Ξεδιψάσαμε; Ο Χριστός ως δώρο ζωής στην ζωή μας, την άλλαξε;
Υπάρχει αγάπη ή κυριαρχεί το μίσος; Ζούμε με ελπίδα ή μας κυριεύει η απελπισία; Συγχωρούμε; Υπάρχει διάθεση διαλόγου και επικοινωνίας ή εξαντλούμαστε σε ατελείωτους μονόλογους;

Η Ανάσταση του Χριστού κατήργησε τον θάνατο χαρίζοντάς μας την ζωή.
Ο Τάφος του Χριστού ανέβλυσε φως και συγγνώμη.

Η Σαμαρείτιδα μας καλεί να τρέξουμε μαζί της στον Χριστό, να Τον γευθούμε. Πνευματικά διψασμένοι, να πιούμε το νερό που μας προσφέρει, να μας ξεδιψάσει, χαρίζοντάς μας την πνευματική υγεία και ζωήν την αιώνια.